

maal. Konferencen skulde forberedes af et Ekspertudvalg bestaaende af to Repræsentanter — en økonomisk og en finansiell Ekspert — for hvert af de Lande, som deltog i Lausanne-Konferencen, d. v. s. Tyskland, Belgien, Frankrig, Storbritannien, Italien og Japan. Endvidere skulde de nordamerikanske Forenede Stater anmodes om ligeledes at lade sig repræsentere i Udvalget ved to Ekspertes, og Folkeforbundet skulde opfordres til at udnævne yderligere 6 Ekspertes — 3 økonomiske og 3 finansielle — der saavidt muligt skulde udpeges udenfor den nævnte Kreds af Lande. Ekspertudvalget tænktes delt i to Underudvalg, et økonomisk og et finansielt, men skulde ogsaa kunne afholde Fællesmøder og skulde kunne søge den fornødne Bistand hos Direktørerne for Folkeforbundets økonomiske og finansielle Afdelinger. Endelig skulde den internationale Betalingsbank i Basel anmodes om at sende to Repræsentanter til at deltage i det finansielle Underudvalgs Arbejde og det internationale Arbejdsbureau om at sende 3 Repræsentanter.

Folkeforbundsraadet gav derefter paa sit Møde den 15. Juli 1932 sin Tilslutning til Lausanne-Konferencens Forslag om Sammenkaldelse af en monetær og økonomisk Verdenskonference og til Nedsættelse af et Ekspertudvalg af ovennævnte Sammensætning (d. v. s. Ekspertes fra de Lande, der deltog i Lausanne-Konferencen, samt Ekspertes udpeget af Folkeforbundet for Polen, Schweiz, Finland, Ungarn, Czekoslovakiet og Argentina) til at forberede en saadan Konference; det besluttedes endvidere at nedsætte et Organisationsudvalg indenfor Raadet.

Paa Folkeforbundets Delegeretforsamling i September—Oktober 1932, hvor Sagen blev gjort til Genstand for nærmere Drøftelse, vedtoges endelig en Beslutning, der gik ud paa følgende:

»Forsamlingen

*udtaler* som sin Overbevisning, at de øjeblikkelige Problemer, som er fremkaldt af Krisen, kun kan finde deres Løsning gennem effektivt og øjeblikkeligt Samarbejde mellem alle Stater, baade paa det kommercielle og finansielle Omraade;

*mener*, at den kommende monetære og økonomiske Konferencens vigtigste Opgave maa være at udfinde alle hensigtsmæssige Midler til saa hurtigt som muligt at fjerne de forskellige Hindringer, som lammer den internationale Handel, og at lette den Tilpasning, som er nødvendig til at stabilisere Pengevæsenet og genrejse Krediten;

*opfordrer* indtrængende og alvorligt alle de Regeringer, som vil blive repræsenteret paa Konferencen, til efter bedste Evne at bidrage til Løsningen af de nuværende Vanskeligheder og at oplyse den offentlige Mening om Nødvendigheden af at gøre de Indrømmelser, som er nødvendige for en international økonomisk Forstaaelse, idet dette er den eneste Maade, paa hvilken normale Tilstande kan genoprettes;

*anmoder* den kommende monetære og økonomiske Konference og dem, som er ansvarlige for dens Forberedelse, om at have Opmærksomheden henvendt paa den af den internationale Arbejdskonference den 30. April 1932 vedtagne Resolution, som af Raadet er videregivet til Forsamlingen, og paa Resultaterne af Stresa-Konferencen.

Det af Folkeforbundsraadet nedsatte Organisationsudvalg vedtog derefter paa et den 3. Oktober 1932 afholdt Møde, at Konferencen skulde afholdes i London snarest muligt, og at Folkeforbundets Generalsekretær skulde udsende Indbydelse til at deltage i Konferencen til alle Forbundsmedlemmer samt til Afghanistan, Brasilien, Costa Rica, Danzig, de Forenede Stater, Ægypten, Ecuador, Hedjaz, Island og Sovjetunionen. Samtidig foreslog Organisationsudvalget, at det nedsatte Ekspertudvalg foruden de ovenfor omtalte 3 Repræsentanter for den internationale Arbejdsorganisation skulde tilkalde en Repræsentant for det internationale Landbrugsinstitut til at forberede Arbejdet paa saadanne Omraader, hvor de paagældende er i Besiddelse af særlig Sagkundskab. Organisationsudvalget indsatte en norsk Repræsentant i Ekspertudvalget, og dette supplerede sig senere med et Medlem fra Indien og ét fra Kina og kom saaledes til at bestaa af Repræsentanter fra 17 Lande.